

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Acontico co[n]fessore. Cap[itulum]. cij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

Alentiū presbyter apud pūnciam halerie floruit. Qui cum clericis suis dei laudibus bonis operibus intentus; sancte cōuersationis vitā duxit. Superueniente autē vocationis eius die defunctus est: atqz ante ecclesiā sepultus. Videz vō ecclie caule ouū inherebat: atqz idex locus in quo sepultus est: ad easdē oves tendentibus iter erat. Quadā autē nocte sur quidā renit: et ingressus caulas veriecte tulit et cōcīt exiit. Sed dñ pūnisset ad locū vbi sc̄tus vir iactabat et repete besit: et gressus mouere nequit: vernece de loco depositus: euqz diu mittere revolutus: sed manu latare nō potuit. Sicqz cū p̄dā sua re et ligatus stabant: nec vernece poterat diu mittere: nec cū eo accepto exire. Factoqz mane egressi ab ecclesia clerici hominē veruece tenētē inueniūt: et an animal auferre an offere venisset: dubitare ceperunt. Ille vō culpe rēus cūtius indicauit pena. Mirati omnes quia viri dei ibidē iactētis fuisse virtute ligatus se pro eo in offē dederūt: suisqz precib⁹ obtinuerūt: ut qui res eorum venerat rapere: vel salte vacuis posset exire. Nec vbi supra capitulū. xiiij.

De abbate quidā sancto. Cap. cij.

Abbas quidā sanctus cuius nec nōmē expressus inuenio claruit in monasterio quodam beati petri apostoli. Quod situm est in mōte prenestine ciuitati p̄minē et. Qui monachū quidā nutriensqz ad reuerendos prouexit mores. Nec cum vidisset in timore domini ex creuisse in eodē monasterio fecit illum in presbyteruz ordinari. Qui post ordinationē suam: quia non lōge abesse eius et itē r̄uelatū ē: idcirco ab abbate petrit et sibi sepulchrum pararet. Ille vō eidē p̄dixit: q̄ ante cū se moriturū p̄nouerat: sed tamen eidem concessit: ut sicut vellet sepulchrum sibi pararet. Recessit igitur et p̄parauit. Sed post multos dies abbas febre preuentus ad extrema deuenit: atqz presbytero suo iussit: ut in suo sepulchro se poneret. Eūqz ille diceret: q̄ ip̄z mox secuturus esset: et sepulchru m̄rūqz capere nō posset. Abbas respondit: q̄ secure faceret: vi dixerat: quia se pulchrum sūm abos capiebat. Defunctū itaqz abbatem in sepulchro quod sibi presbyter parauerat posuerunt. Mortu⁹ et presbyterum lāgno corporis secutus est: et post modicum

Undecimus

vita finiuit. Eū autē ad sepulchru quod sibi parauerat corpus eius esset delatū: eoqz ap̄to viderūt astates: locū non esse vbi ponit p̄tuisset: q̄ corpus abbatis oē illud sepulchru teneret. Tunc vnu ex fratribus abbati defuncto quasi i properare cepit: q̄ verbo ei⁹ quod predixerat deficeret: eo q̄ sepulchrum abos nō caperet. Ad cui⁹ vocē subito cunctis viderūt bus: abbatis corpus quod supinū iacebat: severtit in latere: et vacantē locū corpori presbyteri p̄ebuit: et quia vtrōsqz caperet sicut vnu p̄misserat: mortu⁹ i pleuit. Nec gregorij tertio dialogorum capitulo. xiii.

De sc̄to Acontio cōfessore. Cap. ciiij.

Acontius cōfessor apud urbē romā clāruit: qui basili⁹ p̄ncipis apolōni custos siue mansionarius fuit: vir magne hūlitatis atqz grauitatis deo oī p̄tēti fideliter seruēt: et miraculorū signis effulgēs.

Nam cum quedam puella paralytica in ecclesia beati petri permanēt: manib⁹ reperet: et dissolutis renib⁹ corpus per terrā traheret: atqz ut sanari mereretur: duduī a beato petro aplo p̄tissit: nocte quadā eidē pervisionem astitit: eiqz iussit: ut iret ad acotium māfionarū: ipsi⁹ m̄qz regaret: qui ip̄i salutē restiteret: illa de tata visione certa: sed q̄s es set acotius ignorās: cepit se p̄ ecclie loca di strabere: et q̄s esset acotius i nēstigare. Cui cū ille factus esset obvia: et interrogat se acotius esse dirissit. Illa eidē ex posuit: qualiter bētis petrus aplū ad ip̄m miserat: ut ab infirmitate ipaz liberare deberet. Et ille cōtinuo iussit: ut in nomine xp̄i et mitētis surgeret: cuiusqz manu tenuit: eaqz sanā primus erexit: ita ut solutionis illius signa nulla vlt̄rius remaneret. Nec post alia sanctitatis opera vitāqz laudabilēm rome in pace quietuit: et sepulchru apud beati petri basilicā in virtutibus viuit. Nec vbi supra libro tertio capitulo. xv.

De sc̄to Sanctulo presbytero. Cap. ciiij.

Sanctulus presbyter claruit in nurisia pūncia tēpōze bētis gregorij pape pūniqui: et lanceissime vite fuit et miraculorū gl̄ia radiavit. Nam q̄dāz tēpōz in p̄tib⁹ illis longobardi olīnas in p̄elo pres-